

Dr. vitéz nemes gyergyóalfalvi Gereöffy Géza alezredes

Gereöffy Géza

Arcképe és aláírása *Az én hangom* című verseskötetéből

Származása – a család

A gyergyóalfalvi Gereöffy régi erdélyi család.

Géza 1895. december 1-én született Gyergyószentmiklóson, Székelyföldön. Meghalt Budapesten, 1963. aug. 1-én tüdőrákban. Halálakor portásként dolgozott.

Édesapja gyergyóalfalvi Gereöffy Ferenc székely nemes, 48-as honvédfőhadnagy, ügyvéd, aljárásbíró (Gyergyószentmiklós, 1826-?), Gereöffy György és Vargyas Anna fia.

Édesanyja Sajgó Viktória (Gyergyóalfalu, 1854. - Kolozsvár, 1933.), Sajgó Antal és Gál Anna leánya.

Szülei 1883. febr. 5-én kötöttek házasságot Gyergyószentmiklóson.

Testvérei - valamennyien Gyergyószentmiklóson születtek:

Gizella (1878-1894), tanítónőképzős növendék

György

Irén, Garth Tivadarné

Jolán (1880-1904) okleveles tanítónő, férje Kovács Pongrácz kántortanító

Ferenc Tihamér (1883-1930) rendőrtiszt, házfelügyelő, felesége Dénes Anna

Csanád László (1885-)

Zelma (1888-)

Etelka (1890-) Dobay Zoltánné (1909) majd Dobolyi Lajosné (1921),

Melinda.

Felesége: Balás Ilona (szül. Gyergyószentmiklóson) Balás János földbirtokos és Puskás Terézia leánya.

Házasságkötésük helye és ideje: Gyergyószentmiklós, 1918.

Két gyermekekük született: Gyerő (Géza) és Enikő (Éva)

Fia, Gyerő Budapesten született 1922. április 13-án, hivatásos katona. 1931-től a *Zrinyi Miklós magyar királyi reáliskolai nevelőintézet* tanulója Pécsen. Ez egy katonai középiskola volt. Érettségi után legtöbben a Ludovikán folytatták tanulmányaikat. Az iskolai értesítők szerint Gyerő szorgalmas és eredményes munkát végzett. Dicséretben részesült a sport terén elért kiváló teljesítményekért. Szertorna és atlétikai versenyeken dobogós helyezéseket nyert. Az intézetben különös hangsúlyt fektettek a testnevelésre: „Az Intézeti sportegylet célja a növendékek tanterven kívüli, rendszeres testnevelésének fejlesztése, házi és intézetek közötti versenyeken való részvétel révén a sport iránti szeretet felébresztése, lovagias gondolkodású, testben és lélekben egészséges, szívós, ügyes és edzett magyar ifjak nevelése.“

A Ludovika Akadémián avatták hadnaggyá 1943. augusztus 20-án.

1944-ben megsebesült, amikor a huszonnégyes honvédekkel harcolt a Kárpátokban. – Egy híradás szerint fogságba esett (pontos idő nem ismert) és 1947. július 26-án a Szovjetunióból visszaérkezett hadifoglyok között volt. (*Világ, 1947. júl. 27.*)

1948. július 18-án feleségül vette Horváthy Erzsébet Klárát, (Gyula, 1924. febr. 12.–) Horváthy Miklós és Papp Erzsébet leányát. Az anyakönyvi bejegyzés szerint ekkor még hivatásos hadnagy. További élete ismeretlen.

Leánya, Enikő Budapesten született 1927. június 10-én. 1937-től Debrecenben tanult az állami polgári leányiskolában majd a Szent Márta ipari leányiskolában. Diákkorában, éveken át, sorban nyert az úszóversenyeken, számos bajnoki cím fűződik nevéhez. Ott szerepelt a

neve nem csak a mell-, gyors-, stb. úszók között, de a váltókban és a vízipólósok között is. Még megemlítendő, hogy a gyorskorcsolyázók páros versenyében is első helyen végzett (1943), sőt műkorcsolyázó versenyeken az összes debreceni iskolákkal szemben első helyet ért el (1943, 1944). (*Nemzeti Sport, Dunántúl, Pécsi Napló*)

Háború utáni életéről nincs hír.

Férje Dabóczy Ödön (1927-1967) államvasúti mérnök-tanácsos, Dabóczy Jenő és Vajda Ilona fia. Gyermekük: Tamás és Krisztina.

***

Gereöffy Géza középiskolai tanulmányait Csíkszeredán, a Katolikus Főgimnáziumban végezte. 1913-ban érettségizett. Az iskolai évkönyvek többször említik nevét, főképpen szavalataiért kapott dicséretet.

Egyetemi tanulmányait Szegeden fejezte be a jogi karon. Ott is doktorált. Erre utal a szegedi *Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetem Jog- és Államtudományi kar* 1924. április 30.-án tartott rendes ülésének egy bejegyzése: „A M. Kir. Csendőrkerületi Parancsnokság Gereöffy Géza tudorsága iránt érdeklődik” – amikoris már valószínűleg a csendőrség kötelékében volt. (Megjegyzendő, hogy 1922. augusztus 15-én, vitézzé avatásakor, már megvolt a doktori címe).

1931-ben a m. kir. belügyminiszter igazolta gyergyóalfalvi Gereöffy Géza és két gyermeke Gyerő és Éva (*Enikő helyesen*) nemességét, n. c. 103118/1931 (*Gerő József: A M. Kir. Belügyminiszter által igazolt nemések 1867-1937, Budapest, 1938*). A *Magyarság* kicsit bővebben ír erről, és megmagyarázza, miért különleges ez a nemességigazolás:

„A *Tolnamegyei Újság*-ból szélesebb körben figyelmet érdemlő érdekes „nemességelismerés” hírének közlik. A *székely* nemességi jogok gyökerességének elismerése ez, mely az első foglalatok korából ered ezek szerint is. A belügyminiszter ugyanis 103.148/III.1934. számú rendeletével vitéz *Gereöffy Géza* dr. csendőrszázados, valamint *Gyerő és Enikő* nevű gyermekeinek *első foglalatban gyökerező ősi székely* nemességet és ezzel a „*Gyergyó-Alfalvi*” előnév használatához való jogát elismerte. A *székelységnek* nagy elégtétele ez.” (*Magyarság, 1935. február 5.*)

***

A katona

1914-ben vagy 1915 elején, mozgósításkor önként jelentkezett harctéri szolgálatra.

Eredeti sorolási évfolyam: 1915. március 1.

Tényleges szolgálatát megkezdte: 1916. október 1. (?)

A 82. cs. és kir. *székely gyalogezred* történetét Kelemen Béla írta meg. A könyv előszavában József főherceg így kezdi visszaemlékezését:

„1915. március 20-án Minyevágásánál, midőn kilovagoltam az állások meglátogatására, lelkesen dalolva menetelt egy piros hajtókás zászlóalj, melyet elvérzett hadtestemhez utaltak... Midőn parancsnokuknak megjelentették, hogy a hadtest-parancsnok közeledik, sorakoztatta zászlóalját és én megszemléltém. Csupa életerős, egészséges jóképű ember, kiknek szeméből valami ragyogott felém, ami lelkemet mélyen meghatotta. A lángoló önbizalom, elszántság és amelletl lelki jóság is!... Ez volt az első találkozásom a 82-ösökkel. És ettől a pillanattól fogva úgyszólván megszakítás nélkül a háború végéig szemtanúja lehettem annak, hogy mily emberfölötti hősiességgel küzdöttek a 82-esek...

És a Doberdo iszonyú poklában, hol nap-nap után mérkőztetek tízszeres túlerővel és az emberi lélek legnagyobb odaadása, áldozatkészsége mellett számtalan diadalt arattatok. Közel két esztendei rémes pokoli harcok közepette mindig megálltátok dicsőségesen helyeteket és megvédtétek azt, ami rátok bízott...

És elkövetkezett egy korszak, melynek minden perce a magyar történelem legragyogóbb aranylapjára gyémánt betűkkel íródott be! Midőn a szörnyűséges, nagy kárpáti csatában megtörött végleg az oroszok ereje és a románok nap-nap után verte a hős magyar, közte a székely 82-ösök, kiket éppen a legnehezebb pontra állított a súlyos kötelesség...

A hadvezér pedig könnytől nedves szemekkel gondol rájuk, kik mindenkoron büszkeséggel tölték el lelkét!“

Ebben a cs. és kir. 82. székely gyalogezredben szolgált Gereöffy Géza. Verset is írt ezredéről:

A “székely” 82-sek

Friss levegővel mosakodtak
és napsugárral törülköztek, –
a holdtól balladát tanultak,
erdő-mezővel takaróztak,
víg madárdalban szenderültek...

Mikor marsoltak, döngött a föld
s az Isten tapsolt ezer kézzel, -
angyalok jártak csúrdöngölőt
a nótázó regiment fölött
s a táj bételt lobogó kéjjel !

Szemeink mint vésztüzek égtek,
ha a dobot rohamra verték
és Istentől csak annyit kértek:
se nekik, se az ellenségnek
ne segítsen, – csak csodálkozzék !

Hol harcba kezdtek, mindig győztek,
ha dideregték, ha koplaltak,
nem lehetett senki se hősebb,
vagy halottabb a temetőknél,
ahogyan ők dalolva haltak.

A nagy Horniszt már lefűjt mindent ...
a múlté már a sok dicsőség ...
de feltámad e Regiment,
ha csatazajjává lesz a Csend
és szivárványos lesz az ég ...

És levegővel mosakodnak
és napsugárral törülköznek,
a holdtól új époszt tanulnak,
a Kárpátokra ráborulnak
s víg madárdallal szenderülnek ...

***

Olasz front és az I. világháború

*Kimegyek a doberdói harctérre,
Feltekintek a csillagos nagy égre
Csillagos ég merre van a magyar hazám
Merre sirat engem az édesanyám.*

1915. augusztus elején az olaszok háromszor támadtak a székely zászlóalj vonala ellen. Minden támadásukat igen erős, és sokáig tartó pergőtűz előzte meg. Állásokról szó sem lehetett. Egy-egy kőrakás mögé húzódva szenvedték végig a pergőtűz minden poklát. A székely zászlóalj ezekben a harcokban olyan nagy veszteséget szenvedett, hogy pihenni küldték Segetibe, majd felosztották a 61. ezred századai között. A 61-esekhez érkezett a 82-es székely század, köztük Gereöffy Géza is. Így a 61-esek doberdói fennsíkon vívott harcaiban ezután is résztvettek a székelyek s nem egy levéllel járultak hozzá az ezred babéraihoz. Sok jó székely vér öntözte a San Martino körüli sziklákat. Kitüntetés is kapott, aki megmaradt, Gereöffy Géza zászlósnak (a 82. gyalogezred állományából) hősiességéért maga József királyi herceg hadtestparancsnok tűzte mellé az arany vitézségi érmet. (*Doromb József-Reé László: A magyar gyalogos katona története, Budapest*)

Arany vitézségi érem kitüntetéséről elsőként a *Magyarország* című lap számolt be: „**Tizenkilencéves hős kitüntetése.** A híres nyolcvankettős székely ezred egyik ifjú vitézének, Gereöffy Gézának, akit soronkívül hadnaggyá léptettek elő, József főherceg tűzte mellé az arany vitézségi érmet. Bajtársai pedig kedves ünneplésben részesítették. Gereöffy Géza még a mozgósítás idején önként jelentkezett harctéri szolgálatra, legutóbb az olaszokkal való harcokban vett részt. Az ifjú hős fia a kilencvenéves Gereöffy Ferenc negyvennyolcas honvédfőhadnagynak.” (*Magyarország, 1916. febr. 28.*)

Kelemen Béla könyvében bővebben ecseteli az olasz fronton vívott harc történetét: „1915. XI. 22 - XII. 5.

A 4. Isonzo-csatát San Martinonál vívta meg a 61. ezred. November 7-étől 12-éig a segeti táborban pihenőn volt. Ekkor a tűzvonalba visszarendelték. Az ellenség 13-ától 20-

Gereöffy Géza
Cs. és kir. 82. gye.

A 4. Isonzo-csatát San Martinonál vívta meg az ezred.

Az ellenség 1915. november 13-ától 20-áig szakadatlanul hevesen lötte San Martinot s a község előtt csapataink fedezékét. A nyolcnapos tüzérségi előkészítést 21-én gyalogsági támadás követte, de ez az egész vonalon meghiúsult. 22-én hajnalban valóságos pusztító tüzérségi tűz következett, mely San Martinot rövid pár óra leforgása alatt majdnem teljesen eltüntette a föld színéről. A szörnyű tűz oltalma alatt az olasz gyalogság gyors ütemben előretört s az árokban ütött résekben át közeledett.

Szőnyi István fhdgy. 82-es szd.-a lassan hátrált az ellenség elől, míg végre megállt s az olaszokat is megállásra kényszerítette. A szd. ellentámadásra készülődött s ezt nemsokára puskatűz nélkül, szuronyt szegezve olyan mindent elsöpörő lendülettel hajtotta végre, hogy az aránytalanul nagyobb számú ellenséget részben elfogta, részben megfutamította s ezután eredeti árokrészét újból megszállta. A rohamozók élén 65 emberével Gyergyófalvi Gereöffy Géza zls., Szőnyi fhdgy. szd.-ának egyik szakaszparancsnoka haladt s kimagasló, kipróbált hősiességével, annak fényes sikeréhez, tekintélyesen hozzájárult s ezzel az arcvonal áttörését, azaz felgöngyölítését megakadályozta. Ezért a ragyogó fegyvertényért Szőnyi fhdgy. III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott, Gereöffy zls.-t pedig arany vitézségi éremre adta be. József kir. herceg hdt.-parancsnok. c

1916. február 6-án József kir. herceg, hdt.-parancsnok szemlélte meg az ezredeet, Gereöffy Géza zls.-t maga elé vezette s az arany vitézségi érmet személyesen tűzte mellé.

Forrás: A cs. és kir. 82. gyalogezred története Budapest 1931

áig szakadatlanul hevesen lötte San Martinot s a község előtt csapataink fedezékét. A nyolcnapos tüzérségi előkészítést 21-én gyalogsági támadás követte, de ez az egész vonalon meghiúsult. 22-én hajnalban valóságos pusztító tüzérségi tűz következett, mely San Martinot rövid pár óra leforgása alatt majdnem teljesen eltüntette a föld színéről. A szörnyű tűz oltalma alatt az olasz gyalogság gyors ütemben előretört s az árokban ütött résekben át a romokban heverő község felé közeledett.

A II. zászlóalj parancsnoka a tartalék-századdal a község kellős közepén lévő ciszternában tartózkodott és nem is sejtette, hogy az első vonalban baj történt. Egyszerre csak a rohanástól teljesen kifulladt székely baka jelentkezett s hírül vitte a zászlóalj-parancsnoknak, hogy az olaszok kényelmesen átsétáltak a megszállókkal együtt megsemmisült árokrészekre s immár a község felé tartanak. Valóban, a község szélétől nem messze megjelent egy olasz tiszt, ki újabb rohamra tüzelte csapatát, mely kb. két századból állott. Szőnyi István főhadnagy 82-es százada lassan hátrált az ellenség elől, míg végre megállt s az olaszokat is megállásra kényszerítette. A század ellentámadásra készülődött s ezt nemsokára puskatüz nélkül, "hurrah" kiáltással, szuronyt szegezve olyan mindent elsöprő lendülettel hajtotta végre, hogy az aránytalanul nagyobb számú ellenséget részben elfogta, részben megfutamította s ezután eredeti árokrészét újból megszállta. A rohamozók élén 65 emberével gyergyóalfalvi Gereöffy Géza zászlós, Szőnyi főhadnagy századának egyik szakaszparancsnoka haladt s kimagasló, kipróbált hősiességével, annak fényes sikeréhez, tekintélyesen hozzájárult s ezzel az arcvonaltörését, azaz felgöngyölítését megakadályozta. Ezért a ragyogó fegyvertényért Szőnyi főhadnagy III. oszt. katonai érdemkeresztet kapott, Gereöffy zászlóst pedig arany vitézségi éremre adta be. József kir. herceg hadtest-parancsnok „csodálatos hősiességgel véghezvitt, nagy eredményű” szavakkal láttamozta Gereöffy zászlósról kitüntetését javaslatát.

Az ezred fenti fegyvertényéről 1915. november 25-én a Höfer-jelentés is beszámolt, mondván: „A 61. ezred leküzdhetetlen erővel tartotta állását.”

Az ezredet december 5-én felváltották s egészen 1916 február 13-áig retabliरणon volt. Ezt a pihenőt valóban kiérdemelte...

1916. I. 3–IV. 11.

Január 3-án Boroevic Szvetozár gytk., hds.-parancsnok, január 11-én pedig Károly Ferenc József szemlélte meg az ezredet. A trónörökös sok embert személyesen dekorált. Február 6-án József kir. herceg, hadtestparancsnok szemlélte meg az ezredet, Gereöffy Géza zászlóst maga elé vezettette s az arany vitézségi érmet személyesen tűzte mellé.

(Kelemen Béla szerk.: *A cs. és kir. a 82. székely gyalogezred története 1883-1919, Budapest 1931*)

1917. „Ő császári és apostoli királyi Felsője méltóztatott legkegyelmesebben megparancsolni, hogy a legfelső dicsérő elismerés tudtul adassék az ellenséggel szemben vitéz és eredményes magatartásért Gereöffy Géza 82. gyalogezredbeli hadnagynak.” (*Budapest Közlöny, Hivatalos Lap, 1917. jan. 10.*)

***

A „nagy háború” (I. vh.) után

1918. november 3-án Gyergyószentmiklóson megalakult a Nemzetőrség, a gyergyói Nemzeti Tanács végrehajtó-bizottsága. A Nemzetőrség feladata a felbomlott rend, csend és békekés helyreállítása, védelme és fenntartása volt. A Nemzetőrség tagságát a harctérről visszajött vitéz katonák, tisztek és legénység, képezték. A tisztikar névsorában szerepel Gereöffy Géza neve is. (*Székelyföld kulturális havilap, www.hargitakiado.ro, 2018*)

Mielőtt feleségével és több testvérével áttelepült Erdélyből a trianoni Magyarországra, 1919-ben körbejárta Erdélyt és csodálatos fényképeket készített szeretett hazájáról. Ezekből több

oldalnyi válogatást közölt a *Csendőrségi Lapok* 1940. október 1-i száma (1. az életrajz végén), és újszintén a *Változó múlt*, 2017. szept. 2-án.

***

A csendőr

Az 1920-as évektől katonai pályafutását a csendőrségen belül folytatta. 1921. március 1-én főhadnaggyá nevezték ki.

1922-ben vitézzé avatta a Kormányzó Úr.

A vitézi rendet Horthy Miklós kormányzó alapította 1920-ban. Olyan személyeket avattak a rend tagjaivá akik kitűntek a magyar nemzet szolgálatában. Elsősorban hadi kitüntetések megszerzéséhez kötötték. Az első vitézavatás 1921. augusztus 20-án volt.

Gereöffy Gézát az első világháborúban véghez vitt hőstettei és kitüntetései alapján már 1922-ben, a második vitézavatáson, felvették a rend tagjai közé.

A *Szózat* 1922. aug. 18.)- száma közli az 1922-ben fölvavatott vitézek névsorát, mely szerint dr. Gereöffy Géza tényleges főhadnaggyot Nagyboldogasszony ünnepén avatták vitézzé. Az újság érdekes statisztikát közöl a felavatottakról:

1. Rang szerint: Hivatásos tiszt 35%, nem hivatásos tiszt 65%, hivatásos legénység 25%, nem hivatásos legénység 75%.

2. Fegyvernem szerint: gyalogos (utász, árkász stb.) 78%, lovasság 12%, tüzér 6%, **csendőr 2%**, egyéb fegyvernem 2%.

A *Budapesti Közlöny* 1925. aug. 13.-i száma így ír: „Magyarország főméltóságú Kormányzója, mint a vitézek főkapitánya az országos vitézi szék előterjesztésére az 1922. évben a következőket méltóztatott vitézekké avatni: ... 100. gyergyóalfalvi vitéz dr. Gereöffy Géza főhadnaggy, Budapest. Arany vitézségi érem tulajdonosa.”

1926. november 1. megkapja századosi kinevezését

1926-1928 – Budapesti I. csendőrkerület 18. szárny Salgótarján szárnyparancsnok helyettes

1929. Szegedi V. csendőrkerület II. osztály Szentés segédtszt

1929. „A belügyminiszter az eddig Tamásiban volt csendőrszárnyparancsnokságot áthelyezte Dombóvárra, ahol működését vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza dr. százados parancsnoksága alatt már meg is kezdte.“ (*Tolnamegyei Újság*, 1929. nov. 16.)

1930-1932. Pécsi IV. csendőrkerület, II. Szekszárd osztály 6. szárny

1933-1935. Pécsi IV. csendőrkerület, II. Szekszárd osztály. A szekszárdi vármegyei csendőrosztály segédtsztje.

1933. november 1-én, mint minden évben, a szekszárdiak megemlékeztek a háború hősi halottairól. A hősök temetőjében mintegy ezren gyűltek össze. Résztvett a csendőrség, rendőrség, a vármegye tisztikara, valamennyi szervezet, iskolák és leventék. Gábor Pál hadirokkant százados, kórházi plébános megkapó ünnepi beszéde, szavaltok és zeneszámok után következett a hősi emlékmű megkoszorúzása. A csendőrség nevében vitéz Gereöffy Géza százados helyezte el a koszorút, néhány szó kíséretében, a felvirágozott hősök szobrának talapzatára. (*Tolnamegyei Újság*, 1933. nov. 4.)

1935. „**Kinevezés** a csendőrség köréből. Vitéz dr. gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőrszázados kineveztetett szekszárdi szárnyparancsnokká, Hanthy (Heidecker) Károly százados pedig osztálysegédtsztté.“ (*Tolnamegyei Újság*, 1935. május 4.)

1938. május 1-én őrnaggyá nevezik ki.

1939. – Áthelyezték a Szegedi V. csendőrkerületi törzshöz előadótiszti beosztásban
A Tolnamegyei Újság búcsúzik dr. Gereöffy Géza:

„**Áthelyezés.** Dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza m. kir. csendőrőrnagyot a honvédelmi miniszter a szegedi csendőrkerületi parancsnoksághoz helyezte át. Tőle aki hosszabb időn át lapunk irodalmi munkatársa volt, a remekbe szabott költeményeivel olvasóinknak sok gyönyörűséget szerzett, – ezúton veszünk búcsút. Közismert nemesveretű egyénisége élni fog emlékünkből. – Visszagondolunk arra, amikor a Vas Gereben Irodalmi Kör rendezéseiben úgy városunkban, mint a megye nagyobb községeiben személyesen előadott költeményeivel ragadta magával a közönséget. E Körnek megalakulásától kezdve bevásárolt tiszteletbeli tagja volt. Egyike volt a szekszárdi országzászló létesítésére alakult mozgalom megindítóinak és e célra elsőnek tett nagyobb adományt. Mindenütt ott volt, ahol segíteni kellett, főleg az elesetteken. *Az én hangom* című kétezer példányban elkelt verseskötetével, melyet városunkban adott ki, – az irodalomnak értékes és a fővárosi sajtó által kitűnő kritikákat kiváltó – anyagot szolgáltatott. Eltávozására nagy veszteség városunk úri társadalmára és azt őszintén sajnáljuk. Egy igazi barátot, egy nemes bajtársat és egy talpig úri embert veszítünk benne.“ (Tolnamegyei Újság, 1939. febr. 8.)

„1939. évi augusztus hó 1-ével az II. A) osztályú Tiszti Szolgálati Jelet kapta meg dr. vitéz nemes gyergyóalfalvi Gereöffy Géza alezredes (VI. cső. ker.)” (Honvédségi Közlöny, 1943. márc. 10.)

1940. „A m. kir. honvédelmi miniszter vitéz dr. gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőrőrnagyot, lapunk költő munkatársát, a dombóvári és szekszárdi úri társadalom volt kedvelt tagját Szegedről áthelyezte Pécsre.” (Tolnamegyei Újság, 1940. febr. 21.)

1940. május 1-ével „pótlásáig a pécsi szárny vezetésével megbízta Gereöffy őrnagyot a pécsi osztály parancsnokának helyettesét. (Honvédségi Közlöny, 1940. máj. 1.)

A m. kir. honvédelmi miniszter 1940. aug. 1-ével megszüntette dr. Gyergyóalfalvi Gereöffy Géza őrnagy vezényeltetését a pécsi szárnyhoz. (Honvédségi Közlöny, 1940. máj. 15.)

1941. Marosvásárhelyi X. csendőrkerület törzs előadótiszt

„A m. kir. honvédelmi miniszter - a M. Kir. Csendőrség állományában - a m. kir. belügyminiszter úrral egyetértésben 1941. február 1-ével megszünteti „dr. vitéz nemes gyergyóalfalvi Gereöffy Géza őrnagynak a 78.076/el. 20. – 1940. számú rendelettel elrendelt ideiglenes vezényeltetését Sepsiszentgyörgyre.” (Honvédségi Közlöny, 1941. febr. 3.)

A m. kir. honvédelmi miniszter - azonnali hatállyal - áthelyezte „Dr. vitéz nemes gyergyóalfalvi Gereöffy Géza őrnagyot, a marosvásárhelyi X. kerülethez beosztott kerületi előadótisztet Marosvásárhelyről, hasonló minőségben, a debreceni VI. kerület törzséhez Debrecenbe.” (Honvédségi Közlöny, 1941. aug. 26.)

1942. „A Kormányzó Úr Ő főméltósága 1942. március 30-ával alezredessé nevezte ki dr. vitéz nemes gyergyóalfalvi Gereöffy Gézát.” (Honvédségi Közlöny, 1942. ápr. 3.)

„1942. december 15-ével dr. vitéz nemes gyergyóalfalvi Gereöffy Géza alezredes, a debreceni VI. kerület törzséhez beosztott előadótiszt, ugyanezen kerület debreceni osztályának parancsnokául lett kinevezve.” (Honvédségi Közlöny, 1942. dec. 22.)

1943-1944 Debrecenben osztály parancsnok.

„A Kormányzó Úr Ő Főméltósága 1943. évi április hó 19. napján Budapesten kelt legfelsőbb elhatározásával az alább felsoroltak részére, a világháborút követő forradalmak és ellenforradalmak, valamint az ország elszakított területeinek visszaszerzése körül életüket veszélyeztető önfeláldozással véghezvitt hazafias cselekedeteik elismeréseként a Nemzetvédelmi

Keresztet adományozni méltóztatott ... dr. vitéz Gereöffy Géza alezredesnek...” (*Honvédségi Közlöny, 1943. május 26.*)

***

Kitüntetései

- Bronz Katonai Érdemérem a Katonai Érdemkereszt szalagján
- Arany Vitézségi Érem
- I. osztályú Ezüst Vitézségi Érem
- Bronz Vitézségi Érem
- Károly Csapatkereszt
- Sebesültek Érme 3 sávval
- Nemzetvédelmi Kereszt
- Háborús Emlékérem, a piros-fehér-zöld színű hadiérem szalagján, a kardokkal és sisakkal díszítve
- II. A. oszt. Tiszti Szolgálati Jel
- Erdélyi Emlékérem
- Osztrák háborús emlékérem karddal
- Bolgár háborús emlékérem

***

Csendőrnep 1942-ben

A *Tolnamegyei Újság* 1942. feb. 16.-i számában írja:

„A hatvanegyéves magyar csendőrségnek évek óta bensőséges ünnepe február tizennegyedikére, mert ezt a napot tíz évvel ezelőtt a Kormányzó Úr Öfömméltósága csendőrnappá nyilvánította, mint az intézményről szóló törvény szentesítésének az évfordulóját. Az egész magyar csendőrség lelkes örömmel ülte meg az idén is ezt a napot, amelyen minden magyarországi csendőrlaktanya ünnepi díszet öltött. A szolgálatban nem levő csendőrök parancsnokaik vezetésével ünnepi istentiszteleteken vettek részt, majd kiosztották a tisztek és a legénység közt a kitüntetések. Lélekben az egész nemzet együtt ünnepelt a derék testülettel, meghatottan gondolva a kakastollas vitézekre, akik éjjel-nappal végzik kemény szolgálatukat, vigyáznak a közrendre, az élet- és vagyonbiztonságra.

Budapesten ezen a napon a csendőrség adta az udvarlaci őrséget, – vagyis 13-án déli 1 órától vasárnap déli egy óráig a derék kakastollas vitézek álltak őrt a Királyi Várban. A csendőrszakasz a 2. honvéd gyalogezred zenekarának kíséretével vonult fel az őrségváltásra és ez alkalommal első ízben játszotta a zenekar a Csendőrindulót. Bennünket ez a tény különösen azért érdekel, mert a csendőrinduló szövegét dr. vitéz Gereöffy Géza debreceni csendőrőrnagy, lapunk munkatársa írta, akinek költeményeiben olvasóink sokszor gyönyörködhetnek és akit mint költőt országszerte ismernek és becsülnék.”

Az 1942. március 4-i szám pedig a következő megjegyzéssel közli az induló szövegét:

„Ez a m. kir. csendőrség elfogadott első indulója. A folyó évben, február hó 14-én a ‘csendőrnep’-on ezen induló zengzetes hangjaival vonult az udvarlaci őrségváltásra a csendőrség díszszakasza. Hanglemezre vették és a rádió még aznap este 19 óra 45 perckor hangkép formájában közvetítette. A rádióban többször fogjuk ezentúl is hallani.

Ilyenkor mindig büszkén fogunk gondolni a városunkban közszeretben sokáig szolgált kitűnő csendőrtisztre, aki csiki székely költői égő szívével örök dicsőséget állított a legkiválóbb testületnek. – Örömünk kétszeres, mert benne lapunk kiváló külső munkatársát is ünnepelhetjük ez alkalommal.”

Magyar csendőr-induló

Kakastollas katona vagyok én, –
“csendőr” nevem féli a világ,
becsülettel, híven és vitézül
szolgálom a Hadúrt és Hazát.
Mikor kell a vérem is kiontom
érettük, ha rájuk tör a vész,
csendőr vagyok s a csend néma öre
e szent földért élni-halni kész!

Szobor vagyok: törhetetlen márvány,
büszkén tekint rám minden magyar!
Feltámadunk: hirdeti a hitem
s honszerelmem nagy hazát akar!
Apostolja vagyok az erénynek,
üldözöm, kit ront a kárhozat,
meleg szívvel ölelem a gyengét,
Isten ójja kakastollamat!

Vagyok tengely, ami összetartja
ezt a földet, ahol magyar él!
Ezüst-abroncs, ami átfogja
a rögöt, mit megszentelt a vér!
Lent a síkon s fent a Kárpát ormán
kakastollam lengve szerteszét
hirdeti, hogy Árpád-apánk földjén
hajnalodik egy új ezredév!

A *Csendőrségi Lapokban* is olvasható március 1-én rövid beszámoló az eseményről:

„Az ünnepi őrségváltást százakra menő tömeg nézte végig. Kemény hidegben, zenével vonult fel az őrség, a rádió helyszíni közvetítést vett fel viaszlemezre, amelyet az aznapi műsorban adott is.

Az *induló*, amellyel a zene a váltó őrséget hozta és a leváltottat kísérte, új, kimondottan erre az alkalomra készült. Szövegét dr. vitéz Gereöffy Géza őrnagy írta, zenéjét Tornay Károly szerzette és Ruszinkó Nándor hangszerelte. Pattogó, lendülettelt ez a február 14-i induló, amelyre legközelebbi számunkban még visszatérünk. Az indulót gramofonlemezre is vétettük, a közeljövőben már vásárolható is lesz”

***

A tűzoltó csendőr

1932-ben országos hír volt Gereöffy hősiességének, melyet ilyen címmel adtak közre az újságok:

– Veszedelmes tüztől mentette meg Dombovárt egy csendőrszázados

- Egy csendőrszázados maga oltotta el az égő házat
- A hős csendőrszázados egymaga lokalizált egy veszedelmes tüzet
- Egy dombovári csendőrszázados bravúros tűzoltása

„A hős csendőrszázados egymaga lokalizált egy veszedelmes tüzet. Dr. vitéz Gereöffy Géza csendőrszázados, dombovári szárnyparancsnok éjszaka egy vacsoráról baráti társaságban hazafelé tartva, észrevette, hogy az egyik ház udvarából füst gomolyog ki az utcára. Odasietve a nagy fából épült házhoz, látta, hogy az már lángokban áll. A tűz már a szomszédos lakóházra is átkapott. Gereöffy százados egymaga fogott hozzá az oltáshoz. Felkapott egy hatalmas karót s azzal szétverte a tűz fészket és verte le az égő zsindelyeket. Majd személyesen vezette az oltási munkálatokat is, melyben a közben felébredt szomszédos házak lakói voltak segítségére. Mire a tűzoltók kivonultak, a tűz már lokalizálva volt. A csendőrszázadost a lakosság lelkesen megéljenezte.” (*M.T.I., 1932. jan. 3.; 8 Órai Újság, 1932. jan. 5.; Nyírvidék, 1932. jan. 5.; Nemzeti Újság, 1932. jan. 5.; Budapesti Hírlap, 1932. jan. 5.; Pesti Napló, 1932. jan. 6.; Pécsi Napló, 1936. jan. 6.)*

1933-ban újabb kimagaslóan bátor tűzoltási cselekedete ismét országos hír lett (amely ugyan a csendőrség feladat köréhez tartozott, de nem a tisztékéhez!)

„Egy csendőrszázados bravúros tűzoltása.

Folyó hó 20-án éjjélkor kigyulladt Szabó József szekszárdi lakos Bocskay-utcai cserepestetejű háza. A száraz időben a tűz borzalmas gyorsasággal terjedt és hogy át nem csapott a szomszédos tetőkre, az vitéz dr. Gereöffy Géza csendőrszázados bravúrjának köszönhető, aki úgyszólván egymaga szétverte a tetőt és megakadályozta a veszély elharapódzását akkorra, amikor a tűzoltóság megérkezett. A tűzoltók munkáját megnehezítette, hogy az egyik szomszéd vonakodott lovakat adni a vízfordólajtok elé, úgyhogy erre a karhatalomnak kellett őt kényszeríteni.“ (*Tolnamegyei Újság, 1933. 7. 22.*)

***

Országzászló

Az országzászló felállításának gondolata Szekszárdon 1933. novemberében fogalmazódott meg. Gereöffy egyike volt a megalakult mozgalom megindítóinak és e célra elsőnek tett nagyobb adományt. Sikerült is mindjárt 200 pengőt összegyűjteni, de ez messze nem volt elég a szükséges 1500 pengőhöz. Így elnapolták az ügyet. Gereöffy Gézának viszont erősen szívügye volt az országzászló felállítása, így 1934-ben és 1935-ben ismét, nemcsak szóban de anyagilag is támogatta az ügyet. A *Tolnamegyei Újság* egyedül az ő nevét említi meg mint adakozót. Végül csak 1939-ben állították fel az országzászlót Szekszárdon. 1948-ban átalakították 1848-49-es emlékművé. 2010 óta ismét országzászló-emlékmű.

***

Erdélyi ügyek támogatása

Minden „Erdélyért“ rendezvényt támogatott és amikor csak lehetett résztvett, verseivel gazdagított. Ilyen volt a csíkvármegyei székely egyetemi és főiskolai hallgatók által rendezett hagyományos *Csíki Bál*, melyen feleségével együtt részt vett. (*Nemzeti Újság, 1927. jan. 9.*), és a Hargitaváralja jelképes székelyközség Miklós-esti vacsorája, amelyet 1939. december 3-án tartottak a szegedi székelyek. A vacsorával egybekötött gazdag műsoron dr. vitéz

Gereöffy Géza őrnagy-költő mély gondolatokat ébresztő komoly irodalmi értékű verseiből adott elő, könnyeket sajtolta a jelenlevők szemébe. (*Szegedi Új Nemzedék, 1939. dec. 5.*)

A Gyergyószentmiklósi Állami Főgimnázium 1943-44. iskolai évkönyvben olvasható, "Dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőralezredes 100 Pengős jutalomdíjából 50 P. jutott Madaras Imre I. o. hadiárvának, 25-25 P. pedig Nagy Gyula II. és Pál József IV. o. gyergyóalfalvi születésű tanulóknak."

***

Rendezvények

– A Vitézi Szék minden évben megünnepelte Horthy Miklós kormányzó úr névnapját. A Pécssett és Szegeden tartott ünnepi műsoroknak mindig részei voltak vitéz Gereöffy Géza versei. (*Szegedi Új Nemzedék, 1939. nov. 28. Pécsi Napló, 1940. dec. 6.*)

– A Vitézi Rend Zrinyi Csoportja második Zrinyi-estjét tartotta meg a vitézi székházban, amelyen megjelent vitéz Meskó Zoltán dr. ny. orvos-tábornok, a vitézi szék kapitánya is. A egybegyűlt szépszámú közönséget Gereöffy Géza dr. csendőrnagy üdvözölte. A gazdag műsor előadásokat, szavakat, zenészműveket tartalmazott. Végül a nagyszerűen sikerült Zrinyi-est Gereöffy Géza zárószavaival ért véget.

– A Vitézi Rend Zrinyi Csoportja a kormányzó úr nevenapján a pécsi színházban a díszelőadás védnökségét vállalta. Ezekre az előadásokra Gereöffy Géza mindig írt alkalmi verset. (*Pécsi Napló, 1940. dec. 7.*)

– A tűzterek Szent Borbála-napi ünnepségén Pécssett elszavalták vitéz Gereöffy Géza versét (*Pécsi Napló, 1941. dec. 6.*)

***

A katona-költő és író

A két világháború között országszerte ismert volt a neve. Költeményei rendszeresen megjelentek napilapokban, folyóiratokban a huszas évektől kezdődően egészen a háború végéig. Különösen a *Tolnamegyei Újság* szerkesztői és olvasói kedvelték verseit, hiszen 1933-tól szinte minden száma közölt verset Gereöffytől. Verseit szavalták színházban, kultúresteken, rendezvényeken, iskolákban. Sok esetben saját maga adta elő szerzeményeit. Azonban nevét igazán akkor ismerte meg az ország, amikor 1937-ben megjelent verseskötete *Az én hangom* címen (lásd a honlap könyvtárában). Könyvének óriási volt a sajtó visszhangja. Az újságok már a megjelenése előtt is írtak róla.

„Vitéz dr. gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőrszázados katona-költő, a Vas Gereben Irodalmi Kör tiszteletbeli tagja költészetéből a szekszárdi Molnár nyomda egy csokrot szándékozik összekötni. Az országszerte ismert költő verseinek első kötete a közel jövőben útjára indul, hogy hirdesse a magyar igazságot, hogy szétárassza az emberi szív melegét és sugározza egyéni érzelmvilágát. Aki szereti a szépet, nemeset, nem maradhat el az előfizetők közül. Ezért felkérjük olvasóinkat, hogy a lapunk hasábjairól is olyan előnyösen ismert költő kötetére a Molnár-nyomdában június hó közepéig előfizetni szíveskedjenek. A mű ára 2 pengő 50 fillér lesz, amit átvétel után a műhöz csatolt befizetési lapon kell beküldeni. Tájékoztatásul közöljük, hogy a mű jövedelme jótékonyági szempontokat is szolgál.“ (*Tolnamegyei Újság, 1937. május 26.*)

A *Tolnamegyei Újság* 1937. jún. 5.-i száma pedig ezt írja „Vitéz dr. Gereöffy Géza százados verskötete" címmel:

„Megemlékeztünk már róla, hogy a szekszárdi Molnár Nyomda Rd. kiadja dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza százados verskötetét. Örömmel üdvözljük a Szekszárdon élő katona-költő könyvének megjelenését, amelyet országos viszonylatokban is élénk érdeklődés kísér, hiszen dr. Gereöffy fémjelzett poézise az ő hófehér tisztaságú szívlírájával, lángoló magyarságával és mély vallásosságával elismert értéke a magyar irodalomnak. A *Csendőrségi Lapok* (1937. jún. 1.) a kötet megjelenésével kapcsolatban az alábbiakat írja:

‘Dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza százados, a Vas Gereben Irodalmi Kör tagja, *Az én hangom* című kötetben most rendezte sajtó alá költeményeit. Olvasóink előtt Gereöffy százados nem ismeretlen, bemutatására szükség tulajdonképpen nem is volna, mert írásainak néhány gyöngyszemét lapunk hasábjain már közöltük. Mégsem mulasztjuk el erre a közel kétszáz oldalas, előkelő külsővel megjelenő kötetre felhívni bajtársaink figyelmét, mert így, egybegyűjtve sokkal igazabban és teljesebben érezzük azt a dúsgazdag érzés- és gondolatvilágot, amely a szerző egészen egyéni kincse. Dr. Gereöffy százados így jellemzi a maga költészetét:

Az én hangom nem száll messze el,
ez nem óriás, drága hang,
de nekem olyan, mint a szent
imára hívó estharang.

Igen, az istenáldotta tehetség hangja ez, olyan, mint az estharangja: megható, figyelmeztető és Istenhez emelő. Egyszerűségében remek, mint a virágok és erőteljes, mint a szerző szülőföldjének, a székelyföldi erdőknek a tölgyei.

Örömmel köszöntjük a gyűjtemény megjelenését már azért is, mert vele csendőr íróink munkáinak egyik legszebbjét kapjuk.

A könyvet a szekszárdi Molnár-féle Nyomdai Műintézet Rt. adja ki kiemelkedően szép kiállításban.’

Midőn a *Csendőrségi Lapok* méltató közleményét teljes egészében ismertetjük olvasóinkkal, a legmelegebben ajánljuk, hogy a kötetet f. hó 16-ig megrendelni szíveskedjenek.“

„Katona-költő verseskötetét üdvözljük a könyvpiacra. Dr. vitéz Gereöffy Géza csendőrszázados, kinek izzó magyarlelkű és finomhangú költészetét a *Csendőrségi Lapok* hasábjairól ismerjük, egy majdnem kétszáz oldalas kötetben *Az én hangom* cím alatt adta ki poétamunkájának legjavát. Az ősi székelyföldről elszakadt, meg nem alkuvó magyarnak tengernyi bánata, keserősége szólal meg Gereöffy százados mesteri lantján, izmos költészetének lenyűgöző erejével. A testvér-testület neves költőjének könyve megérdemelt érdeklődésre tarthat számot rendőr-olvasóink körében is.” (*Magyar Rendőr, 1937. jún. 15.*)

„Az országos sajtó vitéz dr. Gereöffy százados verskötetéről. A Budapesten megjelenő *Nemzeti Figyelő* című hetilap, az ország egyik legkomolyabb és legtekintélyesebb politikai orgánuma egyik legutóbbi számában ezeket írja vitéz dr. Gereöffy *Az én hangom* című verskötetéről: 'Nemsokára elhagyja a sajtót vitéz dr. gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőrszázados verskötete. A kétszáz oldalas könyv elmélyült lelkű, érett férfi bensőségesen meleg hazafias, valláserkölcsi és szerelmi líráját nyújtja. Nyelvezetének, formának és érzéseknek, vagy gondolatoknak teljes és megkapó harmóniája mellett új poétaegyéniség bontakozik elénk. Minden vers istenáldotta tehetség hangja: megható, figyelmeztető és Istenhez emelő, mint az imára hívó estharang hangja. A versek finoman cizelláltak, színesen árnyaltak és szépek, mint a virágok, de az egész könyvön a meg nem magyarázható, de Istentől adott férfierő

és a költő szülőföldjének külön őseréje árad. „*A nagy kormányos*” című Horthy-ódája méltó arra, hogy iskolakönyvekben tanítsák és reméljük - mint maga az értékes könyv - hamarosan közkinccsé is válik.” (*Tolnamegyei Újság, 1937. júl. 3.*)

A *Tolnamegyei Újság* és a *Nemzeti figyelő* cikkeikben így ír róla:

„Jó verseskönyvről méltatást írni nehéz. Forrongó korok: irodalomban, politikában, művészetben fórumra engednek dilettánsokat s lópvirág módjára tenyészik az író toll iránti tiszteletlenség. A dicséret és elismerés szavait professzionista üzleti szempontok és a baráti esztétika lejárhatja. Egekig dicsérnek közepes írásokat és hallgatással hantolnak el véremszerzett szent költészetet.

Gereöffy Géza gyönyörű verskötetével ez a méltatlanság nem fog sikerülni. Az időtálló írások a jó versekre szomjas társadalom lelkébe meg fogják találni az utat s biztos szárnyalással fognak átlendülni egy eljövendő szebb magyar korba. Verskötetét az ihletettség mögül is előtűző költői tisztességérzet jellemzi s a kivételen ragyogó írói szent becsület, mely túlzásoktól mentesen a szelídebb és szemérmes hangon szólal meg, akkor is, amikor a költőnek többre volna joga.

Paradoxon, de a mai elmechanizált versköltészetben a vers mögött alig látja az ember a költőt. A kor áramlataiban, sablonokban a középszerű költő úgy elvesz, hogy a végleges elmerüléstől csak kivételesen erős egyéniségek mentesülnek. Gereöffy erős költői egyéniségnek tartom. Verskötete csupa magávalragadó, magasszárnyalású írás, amelyek a mélyből törnek fel s lendületükkel író, olvasót egyaránt fölemelnek.

Elmélyültlelkű, érett férfi bensőségesen meleg, valláserkölcsei és szerelmi írásai. Nyelvezetének, formának és érzéseknek, vagy gondolatoknak teljes és megkapó harmóniája mellett: poétaegyéniség a legjavából. A versek finoman cizelláltak, színesen árnyaltak és szépek, mint a csipkék, vagy virágok.

A hangom nem száll messzi el:
fátyolozott, szűk szobahang!
Pedig be zúgna-zengne ő,
mint sok-sok érc-nagyharang.
Csak ők hallják meg énekem,
kik ősök ott a négyfalon
S ki szívszobámnak melege:
hűséges, édes asszonyom

Az előszónak szánt költeményben igen pontos önkritikával maga a költő határozza meg könyvének hitvallását, verseinek dinamikáját s azt a kört, amelynek verseit elsősorban szánta. S mi, akik egyre fokozódó ámulattal és gyönyörűséggel olvassuk azt a kristálytisztá lírát, amely Gereöffy Géza verseinek legszembeütőbb sajátja, boldog igenléssel állapítjuk meg, hogy a költő elfogulatlanul, helyesen ítélte meg önmagát. Gereöffy Géza újabb lírikusaink azon kevései közé tartozik, akiket még meg tud ihletni az Isten, Haza, Család örökké való szent eszménye. Szereti a csendet, a nyugalmat. Ezek nélkül lehetetlen a lélek mélységeiben elmerülnie, a költő a családi fészek meghitt négy falán belül itt időzik a legszívesebben. Ebben az ünnepi csendben fogannak versei, melyeknek halkszavú rezdüléseibe egy egy katonás keménységű hang akkor vegyül, amikor bajtársairól és amikor a magyar katonaeszményről emlékeznek. – Szárnyaló, könnyed verselése fölényesen győzi le a szerkezeti nehézségeket, ura a formának és gondolatnak egyaránt. Gereöffy Géza katona költő egyik legszebb ígérete és tehetsége a mai magyar versköltészetnek. Méltán

megérdemli, hogy gazdag tartalmú, ízléses kiállítású verseskönyvével könyvtárunkat meggazdagítsuk s ezzel magunknak is áldott ünnepi perceket és órákat szerezzünk.

Kivonatok egyes közéleti kiválóságok a szerzőhöz intézett leveleiből:

Vitéz Kary Béla ny. áll. altábornagy, a katonai írók körének elnöke: *Mondhatom, hogy a "Te Hangod" a szívembe markolt. Lelkemből élveztem költeményeid minden egyes sorát. Ha annak a hazafias érzésnek, amely költeményeidből olyan megkapó szépséggel árad szerte, csak egy kis hányada volna meg a politikát csinálókban, úgy régen oda kiáltották volna a tehetetlenségtől bűzlő genfi hadnak, hogy "Eddig és ne tovább". – De így? Ha még a Te Hangodat hallanák, Bajtárs! Sajnos, így egyelőre nem marad más hátra, mint ökölbe szorított kézzel várni kevés reménnyel, de annál nagyobb elkeseredéssel. Őszintén és melegen gratulálok verseidhez. A magyar irodalom legszebbjei mellett pirulás nélkül állják meg a helyüket. S csak folytasd! Erre ma sokkal nagyobb szükség van, mint valaha volt. Csak volna rá mód, hogy terjesszék s az iskolákban tanulják és szavalják.*

Vitéz Csatóry ezredes, a m. kir. Zrinyi Miklós nevelőintézet parancsnoka: *"Az én hangom" címen kiadott verses könyvedhez szívből gratulálok. Mély nyomokat szántó, tiszta és nemes gondolatokban gazdag verseidet élvezettel olvastam. Örülök, hogy irodalmi sikereid a nyilvánosságot foglalkoztatják s mint katona költő gyarapítottad a tisztakar tekintélyét.*

Dr. Tusnádi Élthes Gyula egyetemi magántanár, kormányfőtanácsos, a 'Rendő' volt főszerkesztője: *Látod, a Te hangod én is meghallom, mert székely vagyok és alkalmam volt gondolkodásodat és melegen érző szívedet megismerni. Nagy élvezettel olvastam végig szebbnél-szebb költeményeidet, pedig én a sok jogtudomány miatt évtizedek óta alig olvasok el egy egy költeményt. Őszinte szívből gratulálok verses kötetedhez, mely sok maradandó értékű költeményt tartalmaz. Erőtől duzzadó hazafias költeményeid különösen alkalmasak a csendőrség hazafias érzületének ápolására. Feleséged és gyermekeidhez intézett költeményeid is igen szépek. Nekem általában azok a verseid tetszenek legjobban, amelyeknek a legegyszerűbb a szerkezete és stílusa. A vers maga amúgy is költött forma, így sokkal jobban hat az egyszerű színes mondat. Én, a prózaíró évtizedek óta mindig erre törekszem. Legkedvesebb emlékként fogom megőrizni mindhalálig könyvedet. Adjon a jó Isten neked továbbra is egészséget és erőt, hogy szép lelkedet művelhesd és hivatali kötelességed teljesítése mellett továbbra is értékes szolgálatra lehess édes hazádnak.*

Pinczés Zoltán alezredes, a katonai írók körének tagja, a Csendőrségi Lapok volt főszerkesztője: *A kötet számomra, Tőled való kedves emléket is jelent. Isten áldotta tehetség vagy Géza! Már el is olvastam verseid nagy részét s mondhatom: tiszta, nemes élvezetet nyújtottak. Gyönyörű gondolataid vannak s művészién játszol a magyar nyelv zengzetes hangszerén. Kedvesek a családi témáid, az ember szinte hallja reá a maga lelkének rezonanciáját. Külön értéked az izzó magyarságod. Nem tudom mindenki úgy van e veled, hogy egyike vagy azoknak, akik élesztik a tüzet, amelynek nem szabad pislákolnia! Váldék a Te Hangod minden magyar ember hangjává, amely, ha nem is tud ilyen szépen szólni, de ugyanazt érezte és hirdesse, mint Te.*

Vitéz színai Szinay Béla altábornagy, vitézi törzskapitány, volt csendőrségi felügyelő, katonai írók körének tagja: *Kívánom, hogy 'Az én hangom' ne némuljon el, hanem további verseid tartalmával sarkalja, lelkesítse és tüzelje az embereket a cselekvésre, hogy egykor ismét betehessék lábukat a rég nem látott Erdélybe. További sikereket kívánok az élet útján." (Tolnamegyei Újság, 1937. szept. 29., 1937. nov. 27., Nemzeti figyelő, 1937. nov. 6.)*

A *Tolnamegyei Újság* továbbra is figyelemmel kísérte, mit írnak országszerte a lapok Gereöffy könyvéről, és a szemelvényeket büszkén közölte olvasóival: „Már többször megemlékeztünk a városunkban élő, országos nevű, közszeretben álló katonaköltőnk művéről és a fővárosi sajtónak kitűnő méltatásairól. Közöltük többek között a *Nemzeti Figyelő*, *Nemzeti Újság*, *Csendőr Lapok*, *Vitézek Lapja*, *Erdélyi Figyelő*, *Függetlenség*, stb. kritikáit és egyes közéleti előkelőségek elismeréseit. Most, hogy a 2000 példányban kiadott könyv rövid 4 hónap alatt elkelt a könyvpiacra, érdemesnek tartjuk még néhány újabb méltatás kivonatát lapunkban közölni.

A *Pesti Hírlap* 1937. december 19-i számából:

'Ez a hangszer, amelyen Gereöffy Géza versei megszólalnak, igen rokonszenves és tiszta csengésű. A hazaszeretet, a hazafiasság, Istenben és a jobb jövőben vetett mélyes hit; a család és a tűzhely lendítik az író képzeletét, ezek adnak színt, melegséget a külső formáiban is figyelemre méltó verseknek. Gereöffy a saját lelkéből merít, a saját érzéseit tolmácsolja, csak arról ír, ami betölti, ami foglalkoztatja gondolatvilágát és ez vonja be szavait az őszinteség egyszerű, de nemes palástjával. A szép kötet Szekszárdon jelent meg.'

A *Pesti Napló* 1937. november 7-i számából:

'Testes kötetben adta ki Gereöffy Géza összegyűjtött verseit. Hagyományos gondolatok, érzések szólalnak meg lantján: nemes hazaszeretet, izzó hit, meleg családi érzés, tiszta erkölcsi világfelfogás – egy egyenes, töretlen katonalélek magától adódó, természetes megnyilvánulásai. Ezeket a hagyományos felfogást ápoló verseket azonban szokatlan tűz, belső hév hatja át, amely a költő hangját néha megkapóan színessé teszi. "Friss levegővel mosakodtak – és napsugárral törülköztek..." – írja a 82-es székely bakákról s az ilyen rátalálások még alkalmi verseibe is életet és melegséget öntenek. Ha témáival is mélyebbre, befelé fordul s pátosza kissé tárgyiasabbá, szemléletesebbé válik, Gereöffy Géza legelső sorba kerülhet katonaköltőink között.'

A *Dunántúl* című pécsi lap 1937. december 28-i számából:

'Gereöffy Géza, az országos nevű szekszárdi poéta Erdély földjén szívta magába a magyar föld végtelen szeretetét. Elsősorban ez a tüzes, égő hazaszeretet lángol ki legtöbb verséből. Most megjelent „*Az én hangom*” című verses kötetében elsőnek erről a forró érzéséről tesz ragyogó bizonyosságot. Valami dacos magyar fájdalom ihleti a verseket, melyek tiszta gyöngyszemei az irodalomnak. Gereöffy Géza egyébként csendőrszázados, nős, családos ember. A második érzés, amely kicsendül a versekből a puha családi fészkeknek: a hitvesnek, a gyermeknek rajongó szeretete. A hazának és családnak végtelen rajongója ölelkezik a versekben az olvasó nagy lelki gyönyörűségére. A kiváló szerző neve elsőrendűnek elismert az irodalomban, hiszen versei elszakított Erdélyben és Csonkahazánk minden táján megjelennek. Ízig-vérig poétaember, aki kifinomult ízléssel, szent belső hevülettől fűtve mesterien önti színes sorokba érzelmeit. "Az én hangom" című verses kötetete megérdemli, hogy minél többen olvassák. Aki a remekbe készült verseket olvassa, ihletett, melegszívű embert ismer meg a szerzőben és maga is nemesebb veretűvé válik.'

A *Függetlenség* 1938. január 16-i számából:

'Gereöffy Géza: *Az én hangom*. Egy ízig-vérig magyar poéta megnyilatkozásai ezek a versek, amelyek mindenkit megfognak keresetlen őszinteségükkel, aki olvassa azokat, ahol a legjobb magyar irodalom termékeit számon tartják, de egészen bizonyos, hogy az olvasók lelkében is soká fognak visszhangozni, ha végiglapozza a kötetet. Gereöffy Géza a katonaköltő méltán sorakozik nagynevű elődei mellé, akár hazafias, vagy alkalmi verseit, akár a

családi élet kedves meghittségét megörökítő költeményeit tekintjük is. Örülünk annak, amit „Az én hangom” című kötetével adott és bízunk abban, amit kétségtelen tehetségével ígér....A nagy erkölcsi sikerhez örömmel gratulálunk s biztosak vagyunk benne, hogy a kitűnő katona-poétának, – ki egyébként megyénk „*Vas Gereben*” körének is tiszteletbeli tagja, – kiadás alatt levő II. kötete hasonló sikert fog kiváltani a hozzáértő olvasók táborában és a szakirodalom körében.” (*Tolnamegyei Újság, 1938. jan. 22.*)

Valóban megjelent egy második, sőt harmadik verseskötete is. A *Tolnamegyei Újság* 1939. augusztus 26-i számában közli Gereöffy Géza csendőrnagy „Maros” című költeményét azzal a megjegyzéssel: „A szerző sajtó alatti II. verses kötetéből.”

A *Pécsi Napló* 1941. február 4-én közöl Gereöffytől egy verset, melynek végén olvasható: „Mutatvány a költő *Az én hangom* címen sajtó alatt álló harmadik kötetéből.”

A *Függetlenség* 1940. márc. 2.-i száma szerint a népszerű, Magyarországon megjelenő erdélyi folyóirat, a *Hargitaváralja* a jelképes székely községek hivatalos közlönye, amely a mindenkori friss erdélyi híryanagon kívül többek között vitéz Gereöffy Géza költeményeit is tartalmazza. (Valóban, a *Hargitaváralja* minden száma közölte Gereöffy verseit).

A *Hargitaváralja*, a magyarországi székelyek lapja, Erdély egy részének visszatérte alkalmából 1940. szeptemberében pompás ünnepi számmal jelent meg, melyet Szacsvey József többedmagával írt. Úgyszintén tartalmazza ez a szám, a kisebb közleményeken és erdélyi híreken kívül, a kor neves költőinek, mint F. Korény Lívia, Némegy Gyula, Sziklay János, vitéz Kéray Endre és vitéz Gereöffy Géza verseit is. (*Függetlenség, 1940. szept. 18.; 1940. nov. 20.*).

Gereöffy nem csak verseket írt, hanem prózát is. Több tanulmányát közöltek az újságok. A *székely himnusz kérdése* (1940) különösen foglalkoztatta, több újságban is megjelent erről a témáról írása.

A *Csángók*, *A román egyke* és a *Románok* című írásaihoz a szerkesztők hozzáfűzték: „Szemelvény Dr. vitéz Gereöffy Géza őrnagy, a Magyar Katonai Írók Köre tagjának *Erdély népi arca* című, kiadás előtt álló könyvéből.” (*Pécsi Napló, 1940. dec. 28.; Székely Nép, 1941. jan. 26.; Székely Nép, 1941. feb. 2.; Zalamegyei Újság, 1941. ápr. 12.; Székely füzetek 2. 1996. jún. 28.*) A *Csángók* című írása több újságban is megjelent.

***

Tagsága irodalmi körökben

A Tolna megyei *Vas Gereben Irodalmi és Művészeti Kör*, már megalakulásakor, 1932. november 19-én tiszteletbeli tagjává választotta Gereöffyt. Szekszárdon 1935. április 27-én mutatkozott be a *Vas Gereben Kör*. A vármegyeháza nagy termében rendezett estélyen tartotta meg Gereöffy Géza székfoglalóját:

„... Az énekszámot követően dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőrszázados, a kör tiszteletbeli tagja adta elő *Ismeretlen Péterke*, *Országzászló* és *Várom az Istent* című költeményeit, amelyek közül az első mélységes emberi érzésével, a második rapszodikus hazafiasságával, míg a harmadik színpompás formában kifejezett magyar érzéseivel keltett nagy hatást. A költő-századost, akinek ez volt a körben a székfoglalója, melegen ünnepelte a közönség.” – írja az újság az eseményről. (*Tolnamegyei Újság, 1935. május 1.*)

A *Vas Gereben Irodalmi és Művészeti Kör* által rendezett kultúrestélyeken Gereöffy Géza mint tiszteletbeli, majd rendes tag rendszeresen szerepelt. Költeményeit maga adta elő nagy sikerrel.

Nagy kitüntetésnek számított, amikor 1940. márciusában a *Magyar Katonai Írók Körének* tagjává választották *Az én hangom* című verseskötetéért.

***

Irodalmi kitüntetés

„Örömmel értesülünk, hogy a Magyar Katonai Írók Köre e hó elején tartott tagválasztó gyűlésén dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza csendőrőrnagyot, a *Vas Gereben Irodalmi Kör* tiszteletbeli és több más kör rendes tagját, a megyénkben igen jól ismert országos híró katonaköltőt, lapunk kiváló irodalmi munkatársát, rendes tagjai sorába választotta. – Ezzel ez az előkelő kör, melynek összesen csak 60 tagja van és amelybe csak kihalás folytán történik a tagok kiegészítése és amelynek a legnagyobb kitüntetés katona írók számára a tagjai között helyet foglalni, azt a kimagasló irodalmi munkásságot akarta méltányolni és elismerni, melyet Gereöffy őrnagy több, mint húsz esztendő működéssel felmutatott. Ehhez a nagy kitüntetéshez annál szívesebben gratulálunk, mert az az izzó hazafias és szívliúra, mely lapunk hasábjain is annyiszor végig lüktetett és olvasóinknak annyi gyönyörűséget szerzett, Gereöffy őrnagyot hozzánk sokkal közelebb hozta és így az őt ért elismeréshez sokkal több köteles szeretettel kell tapsolnunk. Hisszük, hogy tehetsége felfelé ívelésében még számára sok dicsőséget rejteget. Mint értesülünk Gereöffy őrnagy székfoglalóját a budapesti Tiszti Kaszinó felolvasó termében a közel jövőben fogja megtartani.” (*Tolnamegyei Újság, 1940. márc. 30.*)

***

Előadásai

1941-ben Erdélybe, Marosvásárhelyre helyezték. Mielőtt távozott Pécsről, egy előadással búcsúzott, aminek kapcsán így írt a *Tolnamegyei Újság*:

„Dr. vitéz gyergyóalfalvi Gereöffy Géza őrnagy, a Katonai Írók körének és számos más irodalmi körnek tagja Pécsen az „Erdélyért” akció javára rendezett műsoros esten '*Erdély népi arca*' címmel hatalmas előadást tartott, melyben az erdélyi magyarok, székelyek, moldvai és bukovinai csángók, románok és szászok múltját, jelenjét és jövő kilátásait festette meg az előkelő hallgatóságnak. A román egyke, Erdély elrománosodása, Erdély problémái oly megvilágítást találtak az illusztris előadó érveiben, ahogyan ezeket a kérdéseket a nyilvánosság nem ismeri és ahogy való. Megrázó hatást váltott ki, amikor a román kultúrzónákat, névelemzést és népszámolást, a román véreleméletet tette kritika tárgyává. A másfélórás előadás valósággal lenyűgözte a hallgatóságot. Ez az előadás volt a városunkban is jól ismert katonai író búcsúelőadása Pécsen, mert Marosvásárhelyre helyezték át, szülőföldjére.

Marosvásárhelyen dec. 5. és 6-án, az ottani katonai parancsnokságok és Kemény Zsigmond irodalmi társaság rendezésében a fővárosi kultúresték sorába illő csúcsszínvonalú ünnepi est zajlott le az ottani kultúrpalotában, Kormányzó Úr tiszteletére. Műsoron szereplő művészek között is felejthetetlen hatást váltott ki Gereöffy őrnagy egy „*Miklósnap i óda*” című gondolatokban gazdag ódájának remek készséggel előadott szavallatával. Ő írta a történelmi vonatkozású élőképekhez a hangszórón bementett szöveget is. Ezen előadás is az „Erdélyért” akció érdekében volt megrendezve és oly nagy anyagi sikerrel járt, amire példát nem ismerünk. (Tiszta bevétel 12.000 P volt.) A zsúfolt nézőteret székely és magyar nemzeti viseletbe öltözött közönség töltötte meg és a szemek nem maradtak szárazak...

Pécsen dec. 6-án a nemzeti színházban ünnepi díszelőadáson Radnóthy Éva művésznő adta elő Gereöffy őrnagy „Horthy” c. versét. A *Dunántúl* c. lap írja, hogy a “lelkes hangú, ihletett verset megrázó hatással szavalta a művésznő maradéktalanul érvényre juttatva a költemény szépségeit.

„Miklós napján” és karácsonyi ünnepélyeken, ezenkívül Pécsen, Szegeden, Szolnokon, megyénkben, Erdélyben Gereöffy-versek domináltak.

Mindezekhez őszintén gratulálunk, mert egy oly, most kibontakozásban lévő Istenáldotta tehetség emelkedését látjuk, aki Tolna-vármegyében érkezett be Székely-hazájától távol s itt indultak útnak első kötetei „*Az én hangom*” címmel, s aki gyönyörű hazafias és szívélírájával országosan ismertté tette nevét és a költők első sorába emelkedett, amit érdemeiért a sok irodalmi kör tagságokkal is méltányolt.

A közel jövőben megjelenő *Az én hangom* III. kötetére és első nagyobb szabású tanulmányára, mely *Erdély népi arca* címmel fogja elhagyni a sajtót, már ezúton is felhívjuk a figyelmet. E kötetből olvasóinknak néhány szemelvényt be fogunk mutatni." (*Tolnamegyei Újság, 1941. jan. 1.*)

***

II. világháború után

Életének erről a szakaszáról szinte semmi sem tudható.

Állítólag volt hadifogságban. Közelebbi erről nem ismert.

Meghurcolására egyedül vitéz Baranchi Tamáska Endre csendőr százados a „*Kazincbarcikai emlékek*” című visszaemlékezésében található utalás. Neve szerepel az ott fogvatartott csendőrtisztek között. A kegyetlen kazincbarcikai munkatáborról többek között így ír Tamáska Endre:

„... háromszoros szögesdrót kerítés vette körül, mellette táblák: 'Megközelíteni tilos! Az ör felszólítás nélkül lő!' Az őrtornyokban géppuskák és géppisztolyos ÁVH-s örök voltak.

...A tábor létszáma körülbelül 2000 volt. A legnagyobb rész csendőrökből állt. A legkegyetlenebb dolog a 'kavicsbányában' való robotolás volt. Ott kőfejtéssel, talicskázással és az állandó mozgásban levő hordszalagra való kavicslapátolással teltek el a napok, hetek, hónapok. A csendőrtiszteket a kavicsbányába osztották be. Céljuk a nehéz testi munka végeztetésén kívül az emberi méltóság teljes megalázása volt. Csak 'zsvivány, gazember, betyár, haramia, népnúzó vagy bitang' néven szólítottak. Ebben nemcsak az ÁVH-s legénység, de tisztjeik is erősen kéjelegtek. Megfelelő hajcsárokról is gondoskodtak. A kavicsbányában a munkavezető 'fekete cár'... volt. A keze alá beosztottak, de főleg a csendőrtisztek, igen sokat szenvedtek komisz és szadista hajlamai miatt... Vasárnapokon a raboknak csak egy része pihent, mert a vasúti szerelvényvel beérkezett homokot, téglát vagy cementet akkor is kirakatták, hogy a kocsikért ne kelljen felbért fizetni...

A hármas számú épület alatt volt egy tizennyolc-cellás pincebörtön. Itt folytak a kihallgatások... A beismerő vallomásokat kurtavassal, álló és vizescellákkal, koplaltatással igyekeztek megszerezni..." (*Dr. Rektor Béla: A Magyar Királyi Csendőrség oknyomozó története, Árpád Könyvkiadó Vállalat, Cleveland, 1980, 493 old.*)

Nincs adat arról, mikor szabadult Kazincbarcikáról. Arról sem, hogyan alakult további élete. Halálakor 1963-ban, az anyakönyvi bejegyzés szerint *portás* volt.

***

2010-ben viszont Szekszárdon, sok sok évvel halála után, megemlékeztek a híres csendőr katona-költőről. A *Szekszárdi Vasárnap* „*Mesélő emlékeink 90.*” című rovatában 2010. április 11-én a költészet napja alkalmából megemlékezett a városhoz kötődő harmincnegyzet halott költőjéről. A sok híresség között, mint Babits Mihály, Baka István, Garay János, Mészöly Miklós, Fazekas Kis János, Klivényi Jakab, Gereöffy Géza csendőr százados neve is szerepel *Az én hangom* című művével.

Ugyancsak a *Szekszárdi Vasárnap* a 2010. november 28-án megjelent száma „*Ódon időben*” című rovatában megemlékezik Gereöffy Géza csendőralezredes születésének 115. évfordulójáról (december 1.). Ez alkalommal is megemlékezik, hogy Szekszárdon adta ki verseskötetét.

***

Összeállította Kerkayné Maczky Emese

Szerkesztő megjegyzése: Ezen életrajz is megdöbbentően és égbekiáltóan világít rá a kommunista uralom határtalanul kegyetlen és népölő természetére. Egy erkölcsileg, szellemileg kiváló, népét hűen szerető, nagytehetségű ember életét mérhetetlen kegyetlenséggel taposta szét, miközben a csendőrök brutalitásairól és népellenességéről szónokolt. De Isten ítélőszéke előtt nekik is meg kell majd jelenni.

A visszatért Erdély üzen azoknak, akik ott maradtak . . .

Virágosó, tündöklő napsütés,
káprázat, mámor, csók, ölelések,
lángolás, büszke kiállások,
régie vétkek és drága magvetések,
várt szabadság és széttörött bilincs, —
új honfoglalás és égi szent jelek, —
száguldó honvéd fergeteg-hadak
dallal ajkukon mennek, egyre mennek . . .

Erdély egyrésze ismét a mienk
és mienk újra örök székely hazánk,
amiért sok könnyes álmodt szőttünk
és bús-aléltan annyit imádkozánk.
Lelkünkbe most zúgva deltázódik
akaratumk és hitünk gyöngypatakja,
sorsunk értelme, az élni muszáj,
alkotás, tettek büszke diadalma!

Mégis csorgó örömkönnyeinkbe
beleszemetez a felbúgó bánat, —
hiszen ott túl az új határokon
boros bú fedí bé a szempillákat,
bús útjuk, mint az ólomzsák: nehéz,
és meredek, mint az átkos Golgotha,
gond-komondorok ülik most körül,
s a homlokuk Jézus tövis-homloka!

Ne sirjatok! Legyetek poklon át
hős összefogás és dacos diadal,
körülstromolt indulni-merők,
új hajnali kürt és élni-szánt magyar,
megszélesedett új látóhatár,
új embersége szomjuzó lelkeknek
és hit és hit, — történelemtermő,
mi mellenkapja a megkergetettet!

Ne féljete! A magyar sohse félt,
kegyetlen vészek bárha összezúzták,
sírágából mindig feltámadott:
az támad fel, ki járta Krisztus útját!
Jézus mondta a hányt-vetett hajón:
„Minek féltek? hisz' veletek vagyok!”
Isten ott van, hol szenvedés lakik,
de Nagypéntekre derít ünnepnapot!!

Dr. vitéz Gereöffy Géza őrnagy.

Csendőreink Erdélyben.

A testület történetének jegyzői, mi, alább néhány emléket közlünk azoktól a bajtársaktól, akik tagjai voltak a felszabadított erdélyi területekre küldött esendőrségnek. Elégnek látjuk a részletes beszámoló helyett csak egy-egy képet adni, mert ezekből tökéletesen megmutathatjuk azt, mi volt a testület a régi időkben Erdélyben is. Ezekhez nem kell semmit hozzáfűzni. Talán csak azt, amit a felügyelő úr mondott az Erdélybe kijelölt esendőröknek kiadott rendeletében: „Erdélyben még nem halványult el a m. kir. esendőrség emléke, mely a bátorság, fegyelmezettség, pártatlanság, igazságosság és megvesztegethetetlenség fogalmával összekapcsolva él a nép lelkében . . .” Igen, csak ezt idézzük, mert a nép valóban úgy fogadta a magyar esendőrt, mint élete egyik elmondhatatlannul súlyos szakaszának megváltóját. Hálaszavak, örömkönnyek soha olyan igazak nem voltak, mint a bevonulás napjaiban, amikor meglátták a fénylő, acélos-zöld, lengő kakastollat s abban az igazságosság és pártatlanság, a rend és béke — immár legenda — katonáit, bajtársainkat.

Lássuk a képeket.

Kitüntetés mindnyájunknak, hogy Erdély esendőri megszállásában résztvehettünk. Az a kitörő szeretet, díszes ünneplés és sokszor megrázó jelenetekben megnyilvánult ragaszkodás, mellyel Erdély magyarsága minket — esendőröket — 22 évi távollétünk után fogadott, soha el nem halványuló emlékünknél és eddigi szolgálatunk legszebb élménye fog maradni.

A megszállásra kiadott intézkedések oly meglepő gyorsasággal érkeztek, hogy a hivatali teendők átadására és a legnélkülözhetetlenebb dolgok csomagolására alig volt 2—3 óra idő. A legtöbben el sem búcsúzhattunk hozzátartozóinktól, mégis nagy örömmel és lelkesedéssel indultunk magasztos feladatunk teljesítésére.

Az összpontosítás helyére mindenki bevonult. Semmi surlódás nem volt és már a hadseregünkbe való beilleszkedésnél a legnagyobb figyelmességben és bajtársias fogadtatásban részesültünk. A esendőr csoport minden alkalommal az elővéd után volt beosztva. A gépkocsikkal történt szállítás simán ment. Több esendőr hátbőröndjét azonban az oszlop végen külön tehergépkocsikra kellett rakjuk, mert az ülések alatt csak korlátozott hely volt. Az utakat —

ERDÉLYI KÉPEK

Dr. vitéz Gereöffy Géza őrnagy gyűjteményéből

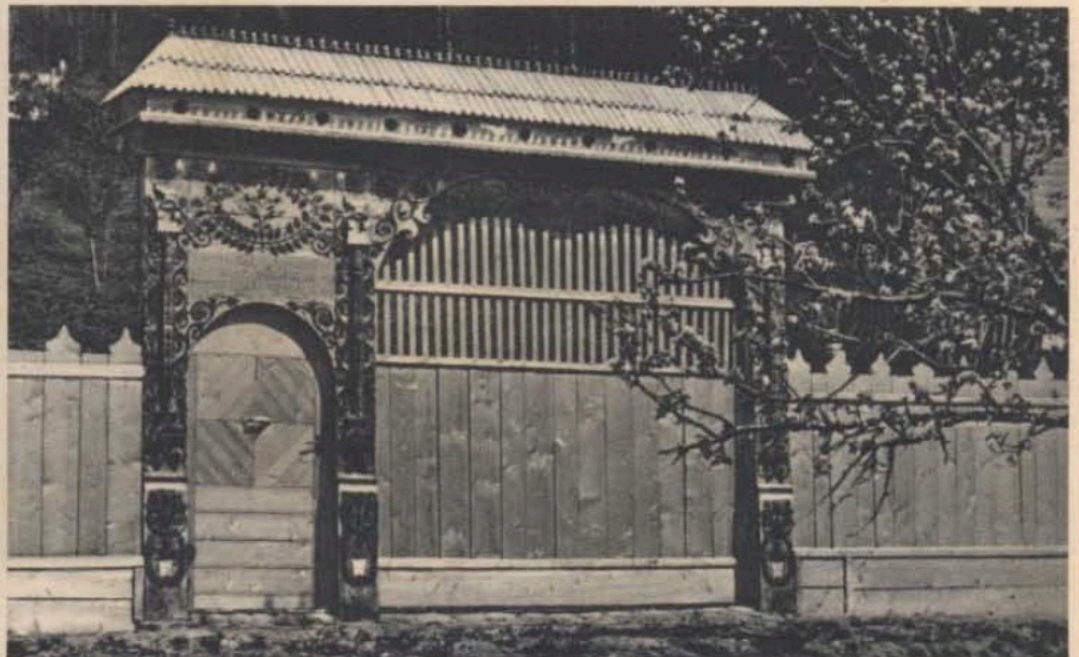
Holdvilág a havasokon

Jégbarlang

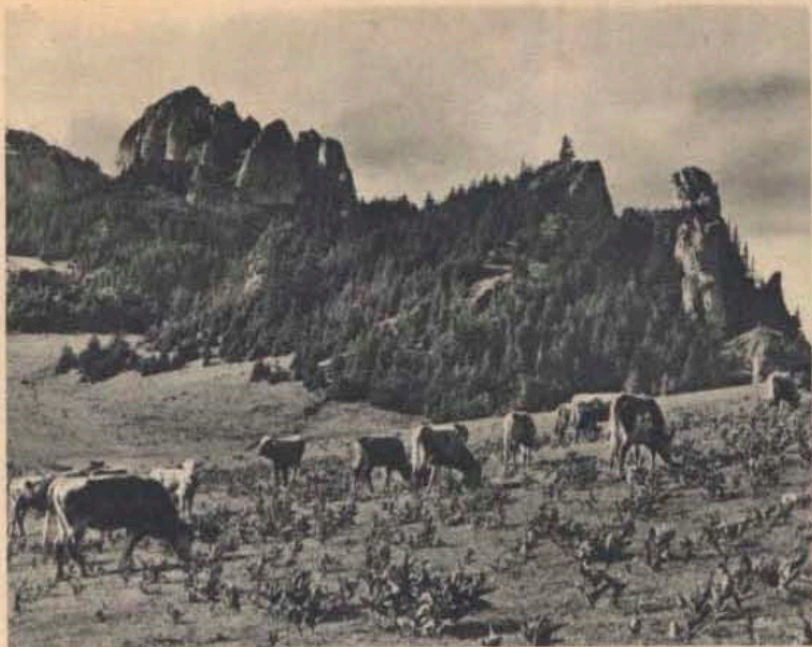
Maross-völgy

Galambdúcos székey kapu

Csángó asszonyok és férfiak

Havasi legelő

Kopjafák Magyar Valkón

A Negoi-csúcs

Gyergyói völgy

Gyimesi vidék

Fogarasi hegyek